

ио завоеваниe, като напомни че началото на равенството не сj е прjело и приспособило въ равна степень по сичкытъ страни на Империята. Но примѣрътъ, които бы принесълъ не ще докажатъ освѣнье едно евленіе, което Правителството, никога не е помыслило да отрече, че, въ Турско, какъто и въ сѣко друго мѣсто, колкото и да са предположи Тó напреднало въ просвѣщеніето, не може никой да сполучи изведенъж преобразованіето на нравытъ. Проче ако въ нѣкои лица и въ нѣкои мѣста, които сj по-вече отдалечени отъ Правителствен-ното средоточие, убѣжденията не сj са измѣнили еще въ полза на новытъ идеи, туй евленіе нищо застрашително не съдържа, и никакъ не може да опровергае дѣйствителността или да ослаби значителността на придобытата побѣда отъ Императорското Правителство. Най явното доказателство, което може нѣкой да приведе е че днесъ щеше да бѫде невъзможно на онѣзи, които съвѣтуватъ Турція да поискатъ а на В. Порта дадріеме нѣкакво ново преобразование, какъвто и да е неговътъ предметъ, безъ да не са распространѣтъ исходящитъ отъ него благодѣя-нія, изведенъжъ на сичкытъ класове на населеніята, които сj свързаны чрѣзъ равенството, помежду си толкози, щото онуй което става за едногото, невъзможно е да не ползова и други-тъ, подъ сѫщото въззрѣніе и въ равна степень.

« Подъ сѫщия редъ на идеитъ и за подтвърдѣніе на сѫщи-тъ истинны, дължни смы да напомнимъ едно ново законопоста-новленіе, което обнема най-широкытъ и най-значителниятъ пре-образование. Разумяваме сѫдебното, административното и фи-нансіално устроеніе на *Вилаетътъ* въ Империята. Туй устро-еніе, плодъ на длъго размышленіе, приспособи са вече въ Ду-навската Область еще преди двѣ години и въстържествува въ първия този опытъ. Проче можяше ли да бѫде истинно утвър-жението че Императорското Правителство нищо не е напра-вило, защото основниятъ законъ на вѫтрешното Управление на Империята не сj е приспособилъ до сега, освѣнь въ една отъ неговытъ области ? Не е ли по-право да признае сѣкой че то е сполучило рѣшително слѣдствie, като намѣри образъ на Пра-